

L^AT_EX Guide

สารบัญ

ขั้นตอนการทำ *latex*

1. โหลดโปรแกรมที่ใช้งาน

- MikTeX จาก <http://miktex.org/>
- DIP SIPA Fonts โหลดได้จาก <http://www.thaiopensource.org/download/ฟอนต์-sipa-dip>
- Git for Windows (msysGit) โหลดได้จาก <http://code.google.com/p/msysgit/downloads/list>
- blog-to-book download ด้วย git จาก <http://github.com/thawatchai/blog-to-book> ควรใช้ git อย่าใช้ “Download Source” ที่มุมขวาบน เพราะจะทำให้การ upgrade ลำบาก

2. ติดตั้งโปรแกรม MikTeX, dip sipa font, msysGit

3. สมัครสมาชิก เว็บไซต์ Git ที่ <https://github.com/signup/free>

4. เปิดโปรแกรม msysGit เพื่อ download โค้ด โดยใช้คำสั่ง `git clone git://github.com/thawatchai/blog-to-book.git` blogtobook

5. เปิดไฟล์ `blog-to-book.tex` ด้วยโปรแกรม MikTeX เพื่อที่จะเขียนหนังสือ และแปลงเป็นไฟล์ pdf

โครงสร้าง *folder* ของหนังสือ

ใน *folder* ของหนังสือเล่มหนึ่ง ๆ จะประกอบด้วยไฟล์ต่อไปนี้

- `blog-to-book.tex`
- `blog-to-book.pdf`

ไฟล์สองไฟล์นี้เป็นไฟล์ของเอกสารนี้
และไฟล์ใน *folder* ย่อย `b2b/`

- `b2b/blog-to-book.sty`
- `b2b/blog-to-book-begin.tex`
- `b2b/blog-to-book-end.tex`

ไฟล์เหล่านี้คือไฟล์เพื่อช่วยในการทำหนังสือ

ผู้จัดหนังสือจะสร้างไฟล์ของหนังสือ นั้น ๆ เช่น `abc.tex` ใน *folder* หลักและพิมพ์แก้ไขเพิ่มเติมข้อมูลของหนังสือในไฟล์นี้ หลังจากสั่งโปรแกรมทำงานเพื่อสร้างไฟล์หนังสือจะได้ไฟล์ PDF และไฟล์ประกอบอื่น ๆ ไฟล์เหล่านี้สามารถลบทิ้งได้

โครงสร้างไฟล์หนังสือ

หนังสือหนึ่งเล่มจะเริ่มต้นด้วยโครงสร้างไฟล์ดังต่อไปนี้

```
%!TEX TS-program = xelatex
%!TEX encoding = UTF-8 Unicode

\documentclass[12pt]{book}
\usepackage{b2b/blog-to-book}

\title{book title goes here}
\author{
\textbf{author name is here} \\
\texttt{GotoKnow.org/profile/<author's username>}
}

\include{b2b/blog-to-book-begin}

% book contents go here .....

\include{b2b/blog-to-book-end}
```

ในแต่ละบันทึก ต้องจัดโดยมีโครงสร้างดังต่อไปนี้

```
\posttitle{post title here}

\postdate{post date here}

paragraph 1 .....

paragraph 2 .....
```

paragraph 3

โดยในเนื้อหาของแต่ละ paragraph นั้นสามารถใช้ link, textbf, emph, itemize, description, และ L^AT_EX tag อื่น ๆ ได้ตามที่ผู้เขียนบันทึกนั้น ๆ ทำไว้ในเว็บไซต์
ส่วน “คำนำ” และ “เกี่ยวกับผู้เขียน” ให้จัดเสมือนว่าเป็นบันทึกหนึ่ง

tags สำหรับ log-to-book

ในการจัดบันทึกหนึ่ง ๆ สำหรับหนังสือ log-to-book นั้น ผู้จัดต้องใช้ tags ต่าง ๆ ต่อไปนี้

`\posttitle` tag นี้มีไว้ใส่ชื่อบันทึก ใช้ดังนี้ `\posttitle{title text}` (ให้ใช้ postinfo แทน)

`\postdate` tag นี้มีไว้เพื่อใส่เวลาเขียนบันทึกนั้น ใช้ดังนี้ `\postdate{date}` (ให้ใช้ postinfo แทน)

`\postauthor` tag นี้มีไว้เพื่อใส่ชื่อผู้เขียนนั้น ใช้ดังนี้ `\postauthor{author}` (ให้ใช้ postinfo แทน)

`\posturl` tag นี้มีไว้เพื่อใส่ URL ของบันทึกนั้น ใช้ดังนี้ `\posturl{url}` (ให้ใช้ postinfo แทน)

`\postinfo` เป็น tag รวมของ tag ทั้งหมดข้างต้น ใช้ดังนี้ `\postinfo{title}{author}{url}{date}`

`\link` tag นี้มีไว้เพื่อใส่ลิงก์ในเนื้อหาของบันทึก ใช้ดังนี้ `\link{Giving = Happiness}{http://www.worldchanging.com/archives/007907.html}` เมื่อใส่แล้วลิงก์จะกลายเป็น footnote ของเนื้อหานั้น (ดูตัวอย่าง¹)

นอกจากนี้ผู้จัดสามารถใช้ tag อื่น ๆ ของ L^AT_EX ได้ตามปกติ อาทิเช่น

`\textbf` tag นี้มีไว้เน้นความสำคัญทำให้เป็น **ตัวหนา** ใช้ดังนี้ `\textbf{text to bold}`

`\emph` tag นี้มีไว้เน้นความสำคัญทำให้เป็น *ตัวเอียง* ใช้ดังนี้ `\emph{text to italic}`

`includegraphics` ดูรายละเอียดจาก http://en.wikibooks.org/wiki/LaTeX/Importing_Graphics

`description`

`itemize`

`enumerate`

`table`

อ่าน <http://en.wikibooks.org/wiki/LaTeX/Formatting> เพื่อรายละเอียดเพิ่มเติม
หรือโหลดเอกสารจาก www.eng.cam.ac.uk/help/tpl/textprocessing/ltxprimer-1.0.pdf

¹<http://www.worldchanging.com/archives/007907.html>

เรื่องต้องระวัง

- การใส่เครื่องหมายคำพูดนั้น เครื่องหมายเปิดต้องใส่ด้วย ` ` และเครื่องหมายปิดด้วย " จะได้ผลลัพธ์เป็น “ดังนี้” หากใส่ " ทั้งหัวท้ายแล้วจะได้ผลลัพธ์เป็น ”ดังนี้”
- ประโยคยาว ๆ ที่ไม่ได้เว้นวรรคเลย ระบบจะตัดคำไม่ถูกต้อง หรือไม่ก็จะจัดกันหลังได้ไม่สวย ให้เพิ่มวรรคหรือปรับประโยคให้เว้นวรรคได้ (ควรถามผู้เขียนก่อนด้วย)

ตัวอย่าง: พิสูจน์แล้ว การให้มีความสุขกว่าการรับ

ผศ.ดร.ธวัชชัย ปิยะวัฒน์

4 เมษายน 2551

<http://gotoknow.org/blog/averageline/175334>

ชาวใหญ่ประจำวันนี้ครับ เป็นชาวใหญ่ในความรู้สึกผม แต่ไม่ได้เป็นชาวใหญ่ที่สำนักข่าวไหน ๆ นำไปเป็นข่าวสำคัญครับ

ชาวนั้นคือ “นักวิทยาศาสตร์พิสูจน์แล้ว การให้มีความสุขกว่าการรับ เพราะการให้คือความสุขที่แท้จริง”

ผมอ่านข่าวนี้มาจาก Giving = Happiness¹ เป็นข่าวที่น่ายินดีเป็นอย่างยิ่ง

นักวิจัยจาก University of British Columbia (UBC) ได้ค้นพบว่า “การให้มีความสุขกว่าการรับ” ครับ โดยใช้การทดลองกับกลุ่มตัวอย่างโดยให้เงินแล้วทดสอบทางจิตวิทยาในภายหลัง พบว่ากลุ่มที่ให้นำเงินไปใช้ประโยชน์แก่คนอื่นเป็นกลุ่มที่สมองส่วนแสดงความสุขทำงานดีกว่ากลุ่มที่ให้เอาเงินไปใช้ประโยชน์แก่ตัวเอง

งานวิจัยนี้ทดลองในสามกลุ่มตัวอย่างนะครับ ทั้งในระดับประเทศ ระดับองค์กร และระดับนักศึกษามหาวิทยาลัย ปรากฏว่าผลออกมาตรงกันหมดเลยครับ ทุกกลุ่มตัวอย่างมีความสุขในการให้มากกว่าการรับจริง ๆ

และในงานทดลองอีกชิ้นที่เกี่ยวข้องกันนั้นพบว่า ความสุขในการ “มั่งมี” ของคนเรานั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับปริมาณที่มี แต่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบการ “มั่งมี” นั้นกับคนอื่น

ผลการทดลองบอกว่า คนที่มีเงินร้อยล้านไม่ค่อยมีความสุขเมื่ออยู่กับคนที่มีเงินพันล้าน ส่วนคนที่มีเงินแสนที่อยู่ท่ามกลางเพื่อนฝูงที่มีเงินหมื่นมีความสุขในชีวิตมากกว่าคนที่มีเงินร้อยล้านนั้น

เรื่องนี้น่าสนใจอย่างยิ่ง เพราะเป็นการพิสูจน์ว่า หากอยากจะรวยแล้ว รวยยังไงก็ไม่มีวันได้ “รวยจริงๆ” หรือ

และในอีกงานทดลองหนึ่งพบว่า “การสูญเสียกระทบจิตใจรุนแรงมากกว่าการได้รับ” หมายความว่า หากคนหนึ่งได้เงินแสนจะมี “ความรุนแรง” ของความรู้สึกดีใจน้อยกว่า “ความรุนแรง” ของความรู้สึกของคนนั้นหากต้องสูญเสียเงินหมื่นครับ

เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวันของเรา แต่คราวนี้นักวิจัยได้พิสูจน์ออกมาแล้วอย่างถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์ ก็ยังเป็นสิ่งย้ำเตือนให้เราเห็นว่าความสุขที่แท้จริงคืออะไรครับ

¹<http://www.worldchanging.com/archives/007907.html>

ท้ายสุดงานทดลองเหล่านี้พิสูจน์ว่า หากต้องการกระตุ้นสมองให้มีความสุขนั้น ใช้เงินไม่มากครับ ใช้เงินเพียง 5 ดอลลาร์ต่อวันทำสิ่งที่มีประโยชน์ต่อคนอื่นเท่านั้นสมองก็ถูกกระตุ้นให้มีความสุขได้แล้วครับ

ผมลองมานึกปรียอดเงิน 5 ดอลลาร์มาเป็นเงินบาท ก็จะได้ประมาณ 30-40 บาทครับ เปรียบเทียบจากราคา BigMc ซึ่งราคาประมาณ 4.99 ดอลลาร์ตอนสมัยผมยังอยู่ที่อเมริกา

ไม่ได้แปลตามอัตราแลกเปลี่ยนนะครับ แต่แปลตามการใช้ประโยชน์ของเงินจำนวนนั้นครับ คือ 5 ดอลลาร์กินอาหารแบบราคาถูกในแคนาดา (สถานที่ทำวิจัยตามข่าว) ได้มือหนึ่ง 30-40 บาทก็กินอาหารในคุณภาพเดียวกันได้มือหนึ่งในประเทศไทยเช่นกันครับ

สรุปว่าถ้าเราใช้เงินเพื่อประโยชน์แก่คนอื่นประมาณวันละ 30-40 บาททุกวัน เราจะเป็นบุคคลที่มีความสุขทุกวันเลยครับ

คิดดูดี ๆ แล้ว ความสุขในชีวิตนี้หาง่ายจริง ๆ ทำไมคนบางคนถึงต้องดิ้นรนมากมายนักก็ไม่รู้ครับ

\postinfo{ตัวอย่าง: พิสูจน์แล้ว การให้มีความสุขกว่าการรับ}{ผศ.ดร.ธวัชชัย ปิยะวัฒน์}{<http://gotoknow.org/blog/averageline/175334>}[4 เมษายน 2551]}

ข่าวใหญ่ประจำวันนี้ครับ เป็นข่าวใหญ่ในความรู้สึกผม แต่ไม่ได้เป็นข่าวใหญ่ที่สำนักข่าวไหน ๆ นำไปเป็นข่าวสำคัญครับ

ข่าวนั้นคือ “นักวิทยาศาสตร์พิสูจน์แล้ว การให้มีความสุขกว่าการรับ เพราะการให้คือความสุขที่แท้จริง”

ผมอ่านข่าวนี้นี้มาจาก \link{Giving = Happiness}{<http://www.worldchanging.com/archives/007907.html>} เป็นข่าวที่น่ายินดีเป็นอย่างยิ่ง

นักวิจัยจาก University of British Columbia (UBC) ได้ค้นพบว่า “การให้มีความสุขกว่าการรับ” ครับ โดยใช้การทดลองกับกลุ่มตัวอย่างโดยให้เงินแล้วทดสอบทางจิตวิทยาในภายหลัง พบว่ากลุ่มที่ให้นำเงินไปใช้ประโยชน์แก่คนอื่นเป็นกลุ่มที่สมองส่วนแสดงความสุขทำงานดีกว่ากลุ่มที่ให้เอาเงินไปใช้ประโยชน์แก่ตัวเอง

.....